

Abstrakt

Předložená práce se zaměřuje na západoberlínské hospodářství v období druhé berlínské krize, kdy okolo západní části města vyrostla nepropustná zeď. Práce si klade za cíl zanalyzovat dopady 13. srpna 1961 na pracovní trh Západního Berlína. V 50. letech vládla v Západním Berlíně enormní nezaměstnanost umocněná špatnou hospodářskou kondicí a faktickým nezájmem firem investovat v této části západního Německa. Stavba Berlínské zdi znamenala celou řadu bezprostředních komplikací, ať už se týkaly přerušené dopravy, možného odlivu obyvatel a kapitálu, či především výpadku pracovních sil z Východu. Právě nedostatek pracovní síly, která je pro optimální chod ekonomiky nezbytná, se jevil jako nejpálčivější problém, který se musel bezodkladně začít řešit – v opačném případě by hrozilo zhroucení západoberlínské ekonomiky. Především díky okamžité finanční pomoci spolkové vlády a politickým schopnostem západoberlínského starosty Willyho Brandta se mimo jiné formou různých daňových slev dařilo nejen snižovat nezaměstnanost, ale i nalákat do města nové investory. Již v roce 1962 úřady zaznamenaly plnou zaměstnanost a v Západním Berlíně započalo období rozkvětu, díky kterému se město stalo perlou dávající na odiv možnosti a schopnosti kapitalismu. Z dlouhodobého hlediska tak ve stavbě Berlínské zdi můžeme spatřovat onen zlomový okamžik, který Západnímu Berlínu umožnil znovunastartování hospodářství a otevřel mu cestu k prosperitě.